

Η εξέλιξη της προσχολικής αγωγής στην Ελλάδα κατά τον 20^ο αιώνα

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στον Ελληνικό χώρο ο θεσμός των Νηπιαγωγείων εμφανίζεται με μεγάλη καθυστέρηση παρόλο που η οργάνωση της προσχολικής ηλικίας ήταν επιτακτική ανάγκη για την αναβάθμιση της πολιτιστικής κατάστασης του έθνους αμέσως μετά την απελευθέρωση και τη σύσταση του ελληνικού κράτους.

Οι πρώτες προσπάθειες για την ίδρυση και λειτουργία Νηπιαγωγείων στη χώρα μας προήλθαν από την ιδιωτική πρωτοβουλία, είτε από άτομα, είτε από συλλογικούς φορείς και χρονολογούνται κατά τον 19^ο αιώνα.

Μέχρι σχεδόν το τέλος του 19^{ου} αιώνα η Προσχολική Αγωγή δεν ήταν στις προτεραιότητες του ελληνικού κράτους και βρισκόταν στην αφάνεια, αναπτυσσόμενη περιθωριακά.

Το ενδιαφέρον του κράτους για την Προσχολική Αγωγή εκδηλώθηκε για πρώτη φορά το 1895 όταν ψηφίστηκε ο νόμος ΒΤΜΘ', με τον οποίο καθορίζεται, ο θεσμός των νηπιαγωγείων, η ηλικία των νηπίων που θα φοιτούν στα νηπιαγωγεία και ο φορέας που θα αναλάμβανε την οργάνωσή τους, που ήταν οι ιδιώτες. Το κράτος και πάλι απείχε από αυτή τη δραστηριότητα.

Σημαντική πρόοδος σημειώθηκε μετά το 1929, όταν ψηφίστηκε ο Νόμος 4397, με τις διατάξεις του οποίου καθορίστηκε με ανανεωμένο τρόπο η ίδρυση και λειτουργία του Νηπιαγωγείου. Τότε ήταν η πρώτη μεγάλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος ύστερα από 100 σχεδόν χρόνια μετά την πρώτη καθιέρωσή του το 1834 από το βασιλιά Όθωνα και την κυβέρνηση των Βαυαρών.

Σύμφωνα με τό Ν.Δ. 4397/29 το Νηπιαγωγείο είναι ίδρυμα στοιχειώδους εκπαίδευσης, με προαιρετική φοίτηση, στο οποίο φοιτούν νήπια και των δύο φύλων, ηλικίας 4-6 ετών.

Κατά τη χρονική περίοδο που μεσολάβησε μέχρι το 1950, η οποία ήταν εποχή δικτατορίας, πολέμου, ξενικής κατοχής και εμφυλίου πολέμου στη χώρα μας, δε σημειώθηκε καμία πρόοδος στην Προσχολική Αγωγή.

Μετά το 1950 όμως τα επιστημονικά ρεύματα της Προσχολικής Αγωγής των διαφόρων χωρών ήλθαν και στην Ελλάδα με αποτέλεσμα να αρχίσει δειλά-δειλά η αλλαγή της εργασίας των Νηπιαγωγείων.

Από την πρώτη εμφάνιση του θεσμού το 1895 και μέχρι τη δεκαετία του 1970, για 100 περίπου χρόνια, ο θεσμός του Νηπιαγωγείου εξελίχθηκε με πολύ αργούς ρυθμούς, διότι το ενδιαφέρον του κράτους ήταν υποτονικό και φαινομενικό για την Προσχολική Αγωγή.

Μόνο μετά τη δεκαετία του 1970 και μέχρι το τέλος του 20^{ου} αιώνα παρατηρήθηκε σημαντική πρόοδος για την ανάπτυξη της Προσχολικής Αγωγής, στην οποία συνέβαλε ουσιαστικά η δυναμική παρουσία του συνδικαλιστικού κινήματος των δασκάλων και νηπιαγωγών. Η πρόοδος στην προσχολική αγωγή εστιάστηκε στην κατάρτιση των νηπιαγωγών, στο θεσμό της διοίκησης και εποπτείας, στα αναλυτικά προγράμματα και στην επέκταση του θεσμού.

Παρά τη επίλυση όμως αρκετών προβλημάτων παραμένουν ακόμη πολλά άλματα και δημιουργούνται και νέα διότι η εκπαιδευτική πολιτική για την προσχολική αγωγή δεν είναι ξεκαθαρισμένη σε ότι αφορά τους φορείς που θα την αναλάβουν, τις ηλικίες που θα περιλαμβάνουν και τους στόχους που επιδιώκουν.